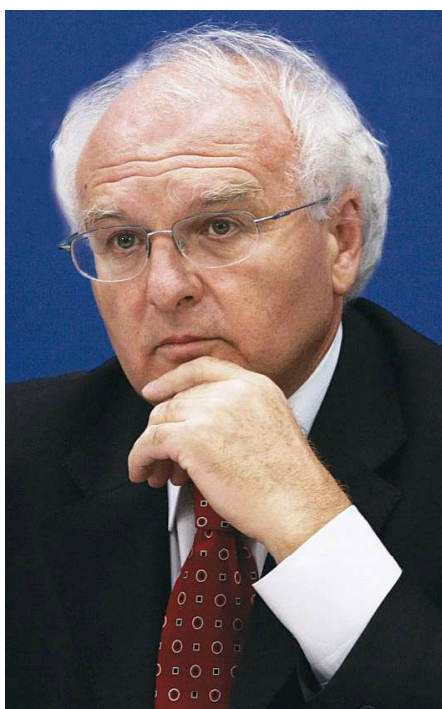

ВАКАРЧУКУ **Івану Олександровичу**

Заслуженому діячу науки і техніки України, доктору фізико-математичних наук, професору, міністру освіти і науки України (2007–2010), ректору Львівського державного університету імені Івана Франка (1990 - 2007 рр. і 2010 - 2013рр.), Герою України (2007), політику і громадському діячеві

70

У честь Вашого 70-ліття прийміть найщиріші вітання з побажаннями міцного здоров'я, сімейного благополуччя, душевної гармонії. Нехай життя приносить незабутні враження та яскраві події, завжди справджуються заповітні мрії, доля дарує повні щастям роки! А ця прекрасна пора року принесе Вам тепло душі, багатство думок, здійснення творчих задумів і планів.

З роси і води Вам, Іване Олександровичу!

Редакційна колегія

Іван Вакарчук народився 6 березня 1947 в селі Старі Братушани, Єдинецького району в Молдові. Навчався у Братушанській середній школі, яку закінчив з медаллю у 1965 році і вступив на фізичний факультет Львівського державного університету імені Івана Франка. У 1970–1973 роках навчався в аспірантурі Львівського відділу статистичної теорії конденсованого стану Інституту теоретичної фізики АН УРСР. По закінченні аспірантури працював спочатку молодшим а потім старшим науковим співробітником цього інституту. У 1974 році захистив кандидатську дисертацію на тему “Застосування методу зміщень і колективних змінних до дослідження системи взаємодіючих бозе-частинок” під керівництвом академіка Ігоря Юхновського. У 1980 році, захистивши дисертацію “Мікроскопічна теорія бозе-рідини”, Іван Вакарчук став одним із наймолодших докторів наук та очолив відділ квантової статистики Львівського відділення ІТФ АН УРСР. Від 1984 року професор Вакарчук – завідувач кафедри теоретичної фізики Львівського університету, а з 1990 – його ректор. З 18 грудня 2007 по 11 березня 2010 – Міністр освіти і науки України.

В 1989 році І.О. Вакарчук був обраний народним депутатом СРСР, був членом Комітету ВР СРСР з науки, входив до складу Міжрегіональної депутатської групи.

За визначні особисті заслуги в розвитку вітчизняної освіти і науки, багаторічну плідну науково-педагогічну діяльність, вагомий внесок в утвердження незалежної Української держави отримав в березні 2007 року звання Герой України з врученням ордена Держави. За вагомий особистий внесок в увічнення пам'яті Івана Франка в 2006р. присуджено почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». Іван Олександрович нагороджений Грамотою Президії АН УРСР, значком «Відмінник народної освіти УРСР», Почесною відзнакою Президента України, орденом «За заслуги» II ст. Він Лауреат; Державної премії України в галузі науки і техніки 2000 року – за підручник «Квантова механіка» та Премії НАН України імені М. П. Барабашова 2005 року за цикл робіт «Спектральні дослідження зір та комет» (спільно з К. І. Чурюмовим та Н. Г. Щукіною).

Професор Вакарчук є не лише відомим ученим, але й організатором науки, педагогом, громадським діячем. На фоні традиційної в сучасній науці вузької спеціалізації професора Вакарчука вирізняє широта наукових інтересів: фізика квантових рідин, у тому числі теорія надплинного гелію-4, теорія фазових переходів та критичних явищ, фізика неупорядкованих систем, фізика магнетних систем, математичні методи в теоретичній фізиці, фундаментальні проблеми квантової механіки та квантова інформатика, геофізика, загальна теорія відносності та космологія, теорія зоряних спектрів, філософія науки.

І.О. Вакарчук – засновник і головний редактор «Журналу фізичних досліджень» та журналу «Світ фізики».

На сьогодні науковий доробок професора Івана Вакарчука становить близько 400 публікацій.

Як ректор започаткував чимало освітньо-наукових ініціатив, зокрема, один з перших в Україні в 1992 р. запровадив тестові випробування для вступу до Львівського університету, зініціював програму “Обдаровані діти села”; як міністр запровадив зовнішнє незалежне оцінювання, створив належні умови для функціонування та розвитку української мови в освітній і науковій сфері, сприяв суттєвому розширенню автономії вищих навчальних закладів, запровадив додаток до диплома європейського зразка, відкриту процедуру ліцензування та акредитації вищих навчальних закладів, посилив вимоги до присвоєння вчених звань доцентів і професорів, запровадив реформи інклюзивної освіти.

Одружений. Дружина – Світлана Олександрівна (1947 р.н.) – викладач фізики, доцент Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С. Гжицького. Син Святослав (1975 р.н.) – народний депутат України (до 2008 р.), керівник групи «Океан Ельзи»; син Олег (1980 р.н.) – працівник банку.